

ATLES I.

MORFOGÈNESIS DEL TERRITORI

Origen prehistòric. Període Inca (s. XV).

La fertilitat de les valls inter-andines atreia onades d'immigrants de diferents orígens i regions que es mobilitzaven en petits grups de principis del període prehistòric, que es van estendre durant el període inca. Les referències més antigues a l'existència de Capinota daten del segle XVI, quan en 1559 els frares de Sant Agustí van arribar a la "seu d'indis Suras" ara anomenada "Capinota". Els Suras (parlants d'Aymaras) estaven agrupats en 53 petits pobles dispersos en el territori. Abans de la invasió europea formaven part d'una important aliança política anomenada "formació Charka" unida a l'estat inca de Cuzco. ("Capinota", 2006)

Ocupació europea. Capinota com a centre administratiu del territori.

Després de la derrota de l'Imperi inca, l'espai ètnic va donar pas a l'ocupació Europea, on es va formar una comunitat multiètnica Yanacona. Simultàniament, l'auge miner de Potosí va generar processos ràpids de traçat de les granges i arrendaments d'immobles agrícoles que formaven un minifundista camperol revitalitzat. Des de Capinota, els cacics administraven els accessos a les diverses illes col·lectives. El nou poble de Sant Pablo de Capinota s'havia fundat sobre el nucli prehistòric. ("Capinota", 2006)

Reforma del patró urbà dispost per l'administració Toledana (1570-1575).

Els agustins pretenien consolidar un àmbit clau de treball pastoral per controlar les idolatries natives. La regió va cobrar una importància crucial en la colònia donat el seu potencial econòmic, al constituir un nus de comunicacions amb "la Plata" i Potosí, teixint noves xarxes socials intercomunitàries. El poble, amb el seu nou patró reticular, es va situar en l'extrem sud de la Pampa, a un costat de la séquia principal. A l'altre extrem es trobaven les terres aptes per al cultiu de blat de moro.

Les re-agrupacions forçades en els nuclis indígenes disposades per l'Administració toledana tenien l'objectiu de canviar el patró d'assentament nadiu i congregar la població en nous pobles. Van constituir una eina de canvi dissenyada per la burocràcia colonial al servei de l'evangelització i política fiscal.

Aquestes transformacions van donar resultat a reconstruccions territorials, apropiacions i produccions de nous espais. D'altra banda, van estimular una dinàmica en el sentit i la direcció de les relacions entre centre i perifèria.

(Flores, Varón, 2015)

Independència de Bolívia (1825) i fundació de la Capinota actual (1908).

El 1809 va començar la guerra d'independència del poble de Bolívia contra els espanyols i el 1825 es va produir la Independència de Bolívia. Capinota va mantenir la seva estructura funcional, però no va ser fins a l'1 d'octubre de 1908, on el govern del president Ismael Montes va fundar la província i població de Capinota, coincidint amb la inauguració de la seva església, "El templo de San Pedro".

(Flores, Varón, 2015)

